

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010212
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5613010212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 14. februára 2018 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd

obžalovaného

S. E. X. N. Á. Č. P. E. B., nar. XX. XX. XXXX v P., trvale bytom V. X. Z. XXXX/XXX, F. Z., adresa na doručovanie S.. X.. C. XXX, F. Z.,

o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sp. zn. 1 Pv 543/12-15 zo dňa 25. 6. 2013, pre skutok, že

dňa 24. 8. 2012 o 15.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Volvo XC90, ev. č. LM 529 BN, v Liptovskom Mikuláši v miestnej časti Liptovská Ondrašová po Matúškovej a Revolučnej ulici v smere do centra Liptovského Mikuláša, pričom pri Liptovskej vodárenskej spoločnosti na Revolučnej ulici bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš, a túto činnosť vykonával, hoci rozhodnutím o priestupku vydaným OR PZ, Okresným dopravným inšpektorátom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 7. 2012, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov od 20. 11. 2011,

ktorým mal spáchať prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala dňa 27. 6. 2013 na S. E. obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe. Súd vo veci rozhodol vydaním trestného rozkazu zo dňa 4. 7. 2013, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 26. 8. 2013. Dňa 2. 9. 2013 bol súdu doručený odpor proti tomuto trestnému rozkazu, ktorý v mene S. E. podala Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o. Súd vo veci rozhodol uzneseniami zo dňa 15. 11. 2013, dňa 30. 9. 2015 a dňa 26. 4. 2017, ktorými bol odmietnutý odpor podaný v mene obžalovaného advokátskou kanceláriou z dôvodu, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou, a ktoré Krajský súd v Žiline uzneseniami č. k.

2Tos/11/2014-92 zo dňa 26. 2. 2014, č. k. 2Tos/9/2016-128 zo dňa 3. 2. 2016 a č. k. 2Tos/90/2017-217 zo dňa 6. 12. 2017 na podklade sťažností obžalovaného zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol. Súd preto vykonal hlavné pojednávanie a dokazovanie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v zrušujúcich uzneseniach, ktorým je súd prvého stupňa viazaný v otázkach hmotného a procesného práva.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorkou a po zákonomnom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný.

V prípravnom konaní sa obžalovaný pri svojej výpovedi vyjadril k procesným skutočnostiam ohľadne jeho práva na obhajobu, keď namietal procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a porušenie svojho práva na obhajobu. Ku skutku samotnému sa nevyjadril. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pre značný odstup času si na okolnosti údajného skutku už nepamätá, preto nemá čo uviesť. Poukázal na to, že podľa neho nie je sporný skutok ako taký, ale jeho právne posúdenie. Dodal, že v tom čase ho policajti zastavovali každý druhý deň. Priebeh správneho konania, v ktorom bol zastúpený právnou kanceláriou vyplýva z listinných dôkazov a skôr si pamätá na niektoré podrobnosti zo správneho konania, než z trestného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom predvolaných svedkov a prečítaním listinných dôkazov.

Svedok Z. X., člen policajnej hliadky, ktorá kontrolovala obžalovaného v deň skutku, v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 24. 8. 2012 v čase od 7.30 do 19.30 hod. vykonával hliadkovú službu podľa plánu OO PZ Liptovský Mikuláš spoločne s S.. Z. Z. a v čase od 11.00 do 19.00 hod. aj so K.. U. Š.. Približne v čase o 15.50 hod. sa vracali z obce Bobrovec na služobnom motorovom vozidle späť na útvar OO PZ Liptovský Mikuláš po ceste č. II/584 v mestskej časti Liptovská Ondrašová. Po pravej strane míňali Slovenskú poštu a videli ako od jej budovy chce na hlavnú cestu vyjsť a dáva im prednosť v jazde motorové vozidlo zn. Volvo XC90, ev. č. LM 529 BN. Keďže mali vedomosť, že na uvedenom motorovom vozidle jazdí S. E., ktorý má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, na križovatke v Liptovskej Ondrašovej šli rovno na ul. Matúšku, kde sa následne s vozidlom otočili a uvedené vozidlo zn. Volvo CX90 videli jazdiť po hlavnej ceste v smere ku železničnej stanici, popod železničný most. Vydali sa za ním s tým, že ho chcú zastaviť a skontrolovať vodiča, ktorý ich musel vidieť, pretože za mostom zabočil doprava na odstavnú plochu, kde zastavil. Zastavili za ním, zo strany vodiča vystúpil vodič, v ktorom spoznali S. E., bol vo vozidle sám. Požiadal od neho všetky doklady potrebné na vedenie a prevádzku motorového vozidla, ktoré predložil, okrem vodičského preukazu. Následne lustráciou cez stálu službu mu bolo potvrdené, že S. E. má udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, spísal správu o výsledku objasňovania priestupku/záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, do ktorej sa S. E. umožnil vyjadriť. Ten uviedol, že sa vyjadrí v správnom konaní. Po vykonaní potrebných úkonov na mieste odišli na útvar OO PZ Liptovský Mikuláš, pričom S. E. ďalšiu jazdu zakázali.

Keďže svedok si na hlavnom pojednávaní nepamätal podstatnú časť svojej výpovede z prípravného konania, na návrh prokurátorky bola jeho zápisnica o výsluchu svedka prečítaná na čo sa vyjadril, že ak vtedy tak vypovedal, zrejme to tak bolo. Poukázal na odstup času, pre ktorý si pamätá už len niektoré okolnosti napr., že obžalovaný mal motorové vozidlo Volvo, zastavovali ho v tom čase asi 2-krát, raz cez deň, raz večer, raz pri Sevaku a raz pri Jumbe, v hliadke bol s kolegom Z. Z.. Poukázal na obsah úradných záznamov. Zastavovali ho na základe toho, že mali informáciu o zákaze činnosti v ich evidenciách, nie žeby vodič spáchal dopravný priestupok. Určite vykonával lustrácie tak, ako mu to ukladali aj vnútorné pokyny. Nepamätal si, či sa už v tom čase vodič slovne bránil, že zákaz činnosti nie je platný a bude podávať správnu žalobu.

Svedok Z. Z., člen policajnej hliadky, ktorá kontrolovala obžalovaného v deň skutku, v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 24. 8. 2012 v čase od 7.30 do 19.30 hod. vykonával hliadkovú službu podľa plánu spoločne s S.. Z. X. a v čase od 11.00 do 19.00 hod. taktiež so K.. U. Š.. Asi o 15.50 hod. sa vracali z obce Bobrovec späť na útvar, pričom on bol vodič a X. sedel vpredu vedľa neho, na zadnom sedadle sedel Š.. Po ceste II/584 v mestskej časti Liptovská Ondrašová po pravej strane míňali Slovenskú poštu, kde spolujazdec Z. X. uvidel, že od pošty na hlavnú cestu chce vyjsť a dáva im prednosť v jazde motorové vozidlo zn. Volvo XC90 ev. č. LM 529 BN. Keďže mali vedomosť o tom, že na tomto motorovom vozidle jazdí S. E., ktorý má udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, prešli okolo neho, pokračovali na križovatke v jazde rovno na ul. Matúšku. V spätnom zrkadle vozidlo skontroloval, videl, že na hranici križovatky stále stojí, ako vyšli na ul. Matúšku pohlo sa v ich smere ku železničnej stanici, popod

železničný most, preto sa otočili a išli za ním. Vodič Volva ich musel vidieť, pretože hneď za mostom zabočil doprava na krátku účelovú komunikáciu pred čističkou odpadových vôd, kde následne zastavil. Zastavili za ním. Zo strany vodiča ihneď vystúpil vodič, v ktorom spoznali S. E.. Keď vystúpil, boli už pri ňom, vo vozidle bol sám. Pristúpil k nemu člen policajnej hliadky Z. X., vyžiadal si od neho všetky doklady, ktoré vodič S. E. predložil, okrem vodičského preukazu. Svedok bol počas kontroly z druhej strany vozidla, kde zaisťoval a vykonával fotodokumentáciu. Po predložení dokladov X. vykonal lustráciu a stálou službou mu bolo potvrdené, že S. E. má udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Spísal správu o výsledku objasňovania priestupku/záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, do ktorej sa umožnil vodičovi vyjadriť. Tento uviedol, že sa vyjadrí v správnom konaní. Po vykonaní všetkých potrebných úkonov odišli na OO PZ, pričom S. E. ďalšiu jazdu zakázali.

Na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal zhodne, s tým, že vzhľadom na odstup času si už nepamätal dátum skutku. Doplnil ešte, že E. išiel s autom po Revolučnej ulici, v tých miestach ho zastavili. Dôvodom zastavovania vozidla bolo, že vodič mal udelený zákaz činnosti, nie spáchanie dopravného priestupku. S obžalovaným sa v rámci úradnej činnosti stretol viackrát a raz vznikla debata, resp. im vysvetľoval niečo o odklade vykonateľnosti uloženého zákazu činnosti, no či to bolo práve vtedy, si už nepamätal. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku/záznamu o skutku na úseku cestnej dopravy zo dňa 24. 8. 2012 vypracovanej S.. X., OO PZ Liptovský Mikuláš, vyplýva, že bola vypracovaná na základe spáchania priestupku vodičom S. E., dňa 24. 8. 2012 o 15.50 hod. na ul. Tranovského v Liptovskom Mikuláši, kedy viedol osobné motorové vozidlo Volvo XC90 ev. č. LM 529 BN po ul. Matúškovej v Liptovskej Ondrašovej a následne po ul. Revolučnej, kde bol kontrolovaný pri čističke Liptovskej vodárenskej spoločnosti. Menovaný pri kontrole nepredložil vodičský preukaz a uviedol, že ho má zadržaný. Následne bola vodičovi zakázaná ďalšia jazda a s tým, že vyjadrenie podá na správnom konaní.

Z úradného záznamu hliadky v zložení S.. Z., S.. X. B. K.. Š. vyplýva, že vykonávala hliadkovú a obchádzkovú službu, kedy v čase o 15.50 hod. sa hliadka presúvala zo služobného obvodu na útvar. Popis ďalších skutkových okolností je zhodný, ako ich uviedli vo svojich výpovediach svedkovia S.. Z. Z. B. S.. Z. X. Zároveň zistili, že vodič má zadržaný vodičský preukaz a dopravným inšpektorátom uložené závažné opatrenie viesť motorové vozidlá v dobe od 20. 11. 2011 do 20. 9. 2012, rozhodnutím pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 7. 2012.

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, Okresný dopravný inšpektorát, Liptovský Mikuláš, č. s.: ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012 bol S. E. pre skutok zo dňa 20. 11. 2011 uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 250,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov so začiatkom od 20. 11. 2011. Predmetné rozhodnutie je opatrené doložkou právoplatnosti ku dňu 25. 7. 2012 a vykonateľnosti ku dňu 9. 8. 2012.

Z evidenčnej karty vodiča vyhotovenej ku dňu 24. 8. 2012 o 15.52 hod. vyplýva, že zákaz činnosti mu bol uložený od 20. 11. 2011 do 20. 9. 2012. Z aktuálnej evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyhotovenej ku dňu 22. 1. 2018 o 14.32 hod. okrem iného vyplýva, že zákaz činnosti uložený rozhodnutím pod č. k. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 správny orgán eviduje a vykazuje ako zákaz činnosti uložený od 7. 11. 2013 do 7. 9. 2014 (na dobu 10 mesiacov), pričom pri predmetnom rozhodnutí je vedený dátum jeho vydania dňa 25. 4. 2012, avšak už s dátumom právoplatnosti predmetného rozhodnutia dňa 7. 11. 2013 (pre ten istý skutok spáchaný dňa 20. 11. 2011).

Z listinných dôkazov predložených obžalovaným, konkrétne upovedomenia - žiadosť o odloženie výkonu rozhodnutia zo dňa 2. 10. 2012, vyhotovené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Liptovský Mikuláš vyplýva, že na základe písomnej žiadosti účastníka konania S. E., zastúpeného Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., zo dňa 19. 9. 2012 Okresný dopravný inšpektorát ako správny orgán príslušný podľa § 83 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch s odkazom na § 75 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správnom konaní (Správny poriadok) v príslušnom znení, vyhovel tejto žiadosti a výkon rozhodnutia odložil až do dňa právoplatného rozhodnutia súdu. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžd/3/2013 zo dňa 24. 9. 2013, na základe žaloby žalobcu S. E. proti žalovanému Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-77/2012 zo dňa 20. 7. 2012 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/91/2012-51 zo dňa 27. 3. 2013 bol odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdený.

Z pripojeného spisu Okresného dopravného inšpektorátu Liptovský Mikuláš č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 mal súd preukázané, že rozhodnutím o priestupku č. s. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012 bol obvinený z priestupku S. E. uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 250,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov od 20. 11. 2011, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 25. 7. 2012 a vykonateľnosti dňa 16. 8. 2012. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že predmetné rozhodnutie č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012, ktoré je obsahom priestupkového spisu (č. l. 58-66), dokonca disponuje rozdielnym dátumom vykonateľnosti (dňa 16. 8. 2012), než je vyznačený na rovnopise tohto rozhodnutia, ktoré bolo zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní do vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-41/DI-LM-2012 (č. l. 27-35 - dňa 9. 8. 2012) napriek tomu, že je opatrené pečiatkou, podľa ktorej vyhotovená kópia súhlasí s originálom. Z obsahu spisu ďalej súd zistil, že na podklade odvolania S. E. proti predmetnému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, rozhodol Krajský dopravný inšpektorát, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-177/2012 zo dňa 20. 7. 2012, ktorým odvolanie zamietol a rozhodnutie o priestupku potvrdil. Predmetné rozhodnutie je opatrené doložkou právoplatnosti dňa 25. 7. 2012. Spis taktiež obsahuje upovedomenie o odložení výkonu rozhodnutia č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 Okresným dopravným inšpektorátom Liptovský Mikuláš. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/91/2012-51 zo dňa 27. 3. 2013 je preukázané, že žalobu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát Žilina, č. KRPZ-ZA-KDI-SK-77/2012 zo dňa 20. 7. 2012, ktorú podal žalobca S. E., súd zamietol. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžd/3/2013 zo dňa 24. 9. 2013 bol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/91/2012-51 zo dňa 27. 3. 2013 potvrdený, rozsudok je opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 7. 11. 2013.

Trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, teda v marení alebo podstatnom sťažovaní výkonu niektorých rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Zákonný znak "marí alebo podstatne sťažuje" treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu, v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a nemožno ho vykonať, alebo bolo vykonané za podstatne sťažených podmienok. V tomto konkrétnom prejednávacom prípade objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo forme konania páchatel'a, ktorým marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci, t. j. zákaz výkonu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je uložený rozhodnutím príslušného orgánu v správnom konaní - v priestupkovom konaní podľa zákona o priestupkoch.

Ústavný súd Českej republiky nálezom sp. zn. II. ÚS 1260/07 zo dňa 30. 9. 2008 vyslovil, že účelom inštitútu odloženia vykonateľnosti správneho rozhodnutia je minimalizácia škodlivých následkov, teda zásahov do subjektívnych práv osôb v dôsledku vydaného správneho rozhodnutia. Tento účel môže byť naplnený len v prípade, že rozhodnutie o odložení vykonateľnosti správneho rozhodnutia, a najmä rozhodnutia prijatého v oblasti správneho trestania, má schopnosť pôsobiť s účinkami ex tunc. Odklad vykonateľnosti napadnutého individuálneho správneho aktu možno tak označiť skôr za jeho sistáciu (zastavenie výkonu rozhodnutia). Akt preto z formálneho hľadiska síce zostáva právoplatným, avšak uložené právne povinnosti nemožno vynucovať, odňaté oprávnenia zostávajú zatiaľ zachované. Takto, t. j. s účinkami ex tunc, vykladá inštitút odloženia vykonateľnosti správnych rozhodnutí aj Ústavný súd ČR (nález sp. zn. II. ÚS 53/06 zo dňa 12. 9. 2006). Zdôrazňovanie formálneho zachovania právnej moci sistovaného rozhodnutia je výrazom prehnaneho formalizmu, ktorý sa mýňa vyššie uvedenému účelu, ktorý sleduje inštitút odloženia vykonateľnosti, najmä v oblasti správneho trestania.

V tejto súvislosti je potrebné pre úplnosť poukázať na to, že Ústavný súd ČR sa vo svojom rozhodnutí zaoberal a vychádzal zo znenia úpravy § 73 ods. 1 a ods. 2 Súdného správneho poriadku ČR, pričom obdobnú právnu úpravu v právnom poriadku SR obsahovalo znenie § 250c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30. 6. 2016, podľa ktorého, žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Z obsahu priestupkového spisu č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 je zrejmé, že obžalovaný sa súčasne s podaním správnej žaloby dňa 19. 9. 2012 domáhal na správnom orgáne odloženia výkonu predmetného rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 83 ods. 4 zákona o priestupkoch. Ako bolo preukázané, správny orgán jeho žiadosti vyhovel.

Stotožnením sa so záverom a výkladom ohľadne posúdenia účinkov odkladu vykonateľnosti správneho rozhodnutia prezentovaný v citovanom náleze Ústavného súdu ČR, nie je otázkou viazanosti, či neviazanosti súdu právnym názorom, či už Ústavného súdu Českej republiky alebo Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorými súd skutočne nie je viazaný, avšak ide o výklad otázky pôsobenia spätných účinkov odkladu vykonateľnosti správneho rozhodnutia z hľadiska teórie práva a takýto záver je možné prijať, pretože je jednak logický, aplikovateľný na prejednávaný prípad a má oporu vo vykonanom dokazovaní. V nadväznosti na citovaný nálež a okolnosti prípadu je súd tiež názoru, že ak ide o okolnosť, pri ktorej vznikne dôvod na pochybnosť je nutné ju vyložiť v prospech obžalovaného, nie naopak.

Vo vzťahu k vykonateľnosti sporného rozhodnutia č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012 a uloženému zákazu činnosti v trvaní 10 mesiacov, v rámci ktorej sa obžalovaný mal dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia súd vykonaným dokazovaním zistil, že správny orgán, t. j. policajný orgán OR PZ v Liptovskom Mikuláši, Okresný dopravný inšpektorát, ktorý vedie evidenčnú kartu vodičov, teda aj obžalovaného S. E., pri tomto uloženom zákaze činnosti, zakaždým menil a rozdielne vykazoval v evidenčných kartách obžalovaného dátum právoplatnosti predmetného rozhodnutia, a to v evidenčnej karte zo dňa 29. 5. 2013, právoplatnosť dňom 25. 7. 2012 a následne v evidenčnej karte zo dňa 22. 1. 2018 sa vedie právoplatnosť dňom 7. 11. 2013, pričom správne má byť dátum právoplatnosti 25. 7. 2012, pretože ten sa ani podaním správnej žaloby, ani odkladom výkonu rozhodnutia nezmenil. Taktiež vo vzťahu k obdobiu, kedy obžalovaný mal uložený zákaz činnosti vykonávať nie sú evidencie jednotné, pretože v skoršej evidenčnej karte je vedené obdobie výkonu tohto zákazu od 20. 11. 2011 do 20. 9. 2012, avšak po podaní správnej žaloby obžalovaným S. E. a rozhodnutiach Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je predmetný zákaz činnosti u neho evidovaný na obdobie výkonu od 7. 11. 2013 do 7. 9. 2014. Z uvedených údajov vyplýva, že správny orgán, po tom, čo rozhodol o odklade výkonu napadnutého rozhodnutia do dňa právoplatného rozhodnutia súdu, posunul aj dobu vykonateľnosti a začiatok výkonu rozhodnutia od 7. 11. 2013 a obžalovaný (t. j. priestupca) mal zákaz činnosti vykonávať do 7. 9. 2014. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ mal zákaz činnosti v dĺžke 10 mesiacov uložený na základe rozhodnutia č. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 vykonávať odo dňa 9. 8. 2012 (pôvodne vyznačená vykonateľnosť rozhodnutia), nemohol ho potom v dĺžke 10 mesiacov znovu vykonávať od 7. 11. 2013 do 7. 9. 2014 a naopak, pretože by to nezodpovedalo reálne uloženej výmere trestu zákazu činnosti a výmeru vykonávaného zákazu činnosti by správny orgán bez zákonného podkladu priestupcovi predĺžil.

Všeobecne platí, že priznaním odkladného účinku sa pozastavujú do skončenia konania pred súdom účinky napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené správny orgán, t. j. OR PZ Liptovský Mikuláš, Okresný dopravný inšpektorát, svojim upovedomením, ktoré možno považovať za rozhodnutie „sui generis“ rozhodol o tom, že žiadosti obžalovaného o odklad vykonateľnosti predmetného rozhodnutia vyhovuje a zároveň ho o tom upovedomil. Taktiež na konanie obžalovaného podaním správnej žaloby reagoval tak, že výkon zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený na 10 mesiacov predmetným rozhodnutím posunul na dobu od 7. 11. 2013 do 7. 9. 2014, o čom svedčí záznam v evidenčnej karte vodiča zo dňa 22. 1. 2018. Z týchto dôvodov sa súd stotožnil s argumentáciou obhajoby v tejto otázke a tiež s výkladom vyjadreným v náleze Ústavného súdu ČR, že pokiaľ ide o spätné účinky rozhodnutia vydaného správnym orgánom, ktoré nepochybne existovalo, ako právoplatné a účinné v dobe ku dňu 24. 8. 2012, avšak vykonateľnosť tohto rozhodnutia bola odložená a sám správny orgán začiatok výkonu rozhodnutia stanovil dňom 7. 11. 2013, čím odkladu výkonu rozhodnutia priznal spätný účinok a tento deklaroval aj vo svojich evidenciách.

Nevyhnutným predpokladom pre trestnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia je skutočnosť, že rozhodnutie, ktoré povinná osoba porušuje, je v dobe jeho marenia právoplatné a vykonateľné. V posudzovanom prípade však podmienka vykonateľnosti rozhodnutia o uložení zákazu činnosti nebola splnená, pretože rozhodnutie správneho orgánu bolo síce právoplatné, ale nie vykonateľné. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia, ktorá sa spája s plnením povinnosti uloženej v rozhodnutí. V právnej praxi odlišujeme odklad vykonateľnosti rozhodnutia (vlastnosti rozhodnutia) od odkladu samotného výkonu rozhodnutia. Kým v prvom prípade sa odkladá vykonateľnosť napadnutého, až do nového rozhodnutia vo veci, v druhom prípade sa odkladá uskutočnenie samotného výkonu rozhodnutia, ktoré je vykonateľné. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia v širšom slova zmysle môže pripúšťať výslovne zákon alebo môže o ňom rozhodnúť príslušný orgán. Pri správnych rozhodnutiach vydaných v priestupkovom konaní zákonodarca výslovne počíta s odložením výkonu rozhodnutia. Podľa § 83 ods. 4 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30. 6. 2016 (a účinnom ku dňu žiadosti o odklad), ak požiada účastník, ktorý podal návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom o odloženie výkonu rozhodnutia správny orgán jeho žiadosti vyhovie. Pri ostatných správnych

rozhodnutiach rozhodoval o odklade ich vykonateľnosti súd v rámci konania o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu v súlade s § 250c Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. 6. 2016. Z priestupkového zákona teda vyplýval obligatórny dôvod pre odloženie výkonu správneho rozhodnutia a správny orgán pri tom nemal priestor pre uváženie, či výkon rozhodnutia naozaj odloží alebo nie, ale v tomto prípade, ak o to požiadal účastník, ktorý podal návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom, tak urobiť musel. Ak aj rozhodnutie vydané v priestupkovom konaní vedenom voči S. E. bolo z formálneho hľadiska naďalej právoplatné, uložené právne povinnosti nemožno od neho vynucovať. Rozhodnutím o odložení vykonateľnosti správneho rozhodnutia došlo k „zakonzervovaniu“ stavu, ktorý bol pred vydaním napadnutého správneho rozhodnutia, t. j. do rozhodnutia súdu bol zákaz činnosti uložený S. E. reálne neaktuálny. Navyše je potrebné poukázať na to, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby a skutkové okolnosti popísané postrádajú aj okolnosť vykonateľnosti tohto rozhodnutia, pričom poukazuje len na jeho právoplatnosť a zo znenia skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia je zrejmé, že objektívna stránka tohto trestného činu spočívajúceho v marení alebo podstatnom sťažovaní výkonu niektorých rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci a zákonný znak „marí alebo podstatne sťažuje“ treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a nemožno ho vykonať, pričom toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. V zásade skutok popísaný v obžalobe nereflektuje už ani stav, ktorý zodpovedal činnosti správneho orgánu, ktorý vykonateľnosť rozhodnutia o priestupku sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012 a výkon uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov posunul od dátumu 7. 11. 2013, nie od 20. 11. 2011 tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní mal súd preukázať, že obžalovaný S. E. skutočne dňa 24. 8. 2012 o 15.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Volvo XC90, ev. č. LM 529 BN, v Liptovskom Mikuláši v miestnej časti Liptovská Ondrašová po Matúškovej a Revolučnej ulici v smere do centra Liptovského Mikuláša, pričom pri Liptovskej vodárenskej spoločnosti na Revolučnej ulici bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš, a túto činnosť vykonával, hoci rozhodnutím o priestupku vydaným OR PZ, Okresným dopravným inšpektorátom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 7. 2012, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov, avšak je zrejmé, že v dôsledku spätného účinku odkladu výkonu rozhodnutia sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2012 zo dňa 25. 4. 2012, právoplatného dňa 25. 7. 2012 a vykonateľného dňa 7. 11. 2013, zákaz činnosti na dobu 10 mesiacov vykonával v období od 7. 11. 2013 do 7. 9. 2014.

Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutok, ktoré je uvedený v obžalobe sa síce stal, avšak konanie obžalovaného S. E. popísané v obžalobe vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nenapĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, a to objektívnu stránku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, preto skutok nie je trestným činom a z toho dôvodu súd obžalovaného S. E. spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil.

S argumentáciou obhajoby ohľadne vznesenej námietky premlčania obžalovaným a obhajcom sa súd nestotožnil, pretože v priebehu konania od podania obžaloby doručenej súdu dňa 27. 6. 2013 bolo vykonaných niekoľko úkonov súdu smerujúcich k trestnému stíhaniu páchatel'a, právoplatnému rozhodnutiu o vine a treste obvineného, a to vydanie trestného rozkazu dňa 4. 7. 2013, vydanie uznesenia o odmietnutí odporu dňa 15. 11. 2013, výzva súdu adresovaná obvinenému dňa 4. 5. 2015 na odstránenie nedostatkov, vydanie uznesenia o odmietnutí odporu dňa 30. 9. 2015, výzva súdu adresovaná obvinenému a advokátskej kancelárii dňa 17. 5. 2016 na odstránenie nedostatkov a napokon opäť vydanie uznesenia o odmietnutí odporu dňa 26. 4. 2017, čím sa premlčanie trestného stíhania opakovane prerušilo tak, ako to má na mysli ustanovenie § 87 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a), preto je súd názoru, že k premlčaniu trestného stíhania obžalovaného S. E. nemohlo dôjsť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.